

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. Zengődi Roland (ügyvéd címe) ügyvéd által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. Koch György ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt I.rendű alperes (I.rendű alperes címe), a személyesen eljáró C.J. (II.rendű alperes címe) III. rendű, dr. Varga Tamás ügyvéd mint ügygondnok (ügygondnok címe) által képviselt IV.rendű alperes (IV.rendű alperes címe) IV. rendű, valamint a személyesen eljáró G.J. (V.rendű alperes címe) V. rendű alperesek ellen ingók kiadása és egyéb követelések iránt a Bács-Kiskun Megyei Bíróságon 9.G.40.258/2006. szám alatt megindított, és a Szegedi Ítéltábla Gf.II.30.583/2008/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 74. sorszámú felülvizsgálati kérelme alapján tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A le nem rótt 315.600 (Háromszáztizenötezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam, saját felülvizsgálati eljárási költségét a felperes maga viseli.

I n d o k o l á s :

Az I. rendű alperes jogelődjének, a **Cs.G. Kft.**-nek a tulajdonában állt a **város**, ... utcai fűrésztelep, amelyre a felperes és a tulajdonos 2001. április 1. napján határozatlan idejű bérleti szerződést kötött. A szerződés alapján a bérlő havi 20.000 forint + ÁFA bérleti díj ellenében használja az ingatlant. A telep

áramellátására az I. rendű alperes jogelődje egyedi alapidíjas közüzemi szerződést kötött az áramszolgáltatóval a felperes igényeinek megfelelően, amely szerint a szolgáltató 100 kVA többletteljesítmény biztosítását vállalta. A peres felek 2001. augusztus 9-én adásvételi előszerződést kötöttek, melyben az I. rendű alperes jogelődje vállalta, hogy az ingatlan megosztását követően keletkezett egyik ingatlant bruttó 700.000 forint vételár ellenében a felperesi bérlőnek eladja. Az előszerződéssel összefüggésben a felek többször egyeztettek, majd a 2002. március 29-i jegyzőkönyvben foglaltan a bérbeadó a bérleti szerződést szerződésszegés jogcímén azonnali hatállyal felmondta, az ingatlan birtokbavételére 2002. április 5-re tűzött határidőt és felszólította a felperest, hogy eddig az időpontig valamennyi tartozását egyenlítsse ki. 2002. április 5-én az I. rendű alperesi jogelőd a bérleményt az ott lévő ingókkal a III. rendű alperes által képviselt Bt. birtokába adta, majd 2002. október 18-án eladta a perben nem álló Gt. **F.F.** Bt.-nek, aki a társaságot értékesítette a IV. rendű alperes részére, melynek tulajdonosa az V. rendű alperes. A későbbiek során a telepet a tulajdonos továbbértékesítette a perben nem álló **H.J.**-nek.

A felperes módosított keresetében 5.260.735 forint megtérítésére kérte az alperest kötelezni, melyből 3 millió forint volt a nemvagyonai kár. Keresetét az alperesi jogelőd jogszerűtlen felmondására alapította és az ezzel összefüggésben keletkezett kárának megtérítését igényelte.

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által helybenhagyott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a bérbeadó azonnali hatályú felmondása nem volt jogszerű, ami miatt a felperes jogosult az ezzel összefüggésben őt ért kár megtérítésére. A követelés egyes tételeivel összefüggésben megállapította, hogy a bérlő 2001. augusztus és 2002. márciusa közti időszakra járó bérleti díjat nem, csupán három havi 75.000 forintos bérleti díjat fizetett, melyet a tényleges használat ellenében a felperes alaptalanul igényel vissza. A felperes nem vitás áramdíj-tartozásának mértéke a bérleményben maradt ingóságok és a beruházások értékét és használati díját együttesen sem éri el, ezért alaptalan a felperes használati díj igénye. A foglaltó visszakövetelésével összefüggésben azt fejtette ki, hogy az adásvételi szerződés a felperes érdekkörében felmerült okból hiúsult meg, ezért a foglaltóra nem tarthat igényt. Megállapította, hogy a felperes az I. rendű alperestől két részletben visszakapta a sínrendszerek értékét. Alaptalan, bizonyítatlan a felperes elmaradt jövedelem iránti igénye. Végül a felperes nemvagyonai kártérítés iránti követelését azzal az indokkal utasította el az elsőfokú bíróság, hogy életminőségének hátrányos megváltozására vonatkozóan a felperes tényállítást nem tett.

A felperes ingók kiadása iránt előterjesztett igényével összefüggésben az ítéeltábla rámutatott, hogy az I. rendű alperes ügyvezetője tagadta, hogy élni kívánt volna a törvényes zálogjogával, illetve bármilyen módon akadályozta a felperes ingóságainak elvitelét. Megállapította, hogy az I. rendű alperes jogelődje a felperes fűrésztelepen hagyott ingóságait nem vette birtokba, azokat a III. rendű alperes részére történő átadáskor készített leltárban nem tüntette fel, és nem is kísérelte meg a felperessel szemben fennálló pénzkövetelésének az érintett vagyontárgyakból történő kielégítését, ezért a törvényes zálogjog bérbeadó általi gyakorlásának feltételei nem állnak fenn. Nem találta megállapíthatónak azt sem, hogy akár az I. rendű, akár a további alperesek a felperes érdekében anélkül tartották maguknál az ingóságokat, hogy arra külön jogviszonynál fogva jogosultak vagy kötelezettek lettek volna, ezért a felelős őrzés szabályainak az alkalmazását is elvetette. Azt állapította meg, hogy a III., és V. rendű alperesek a fűrészteleppel együtt vették birtokba az ingóságokat anélkül, hogy azoknak a bérleményben lévő egyéb vagyontárgyaktól eltérő jogi helyzetéről tájékoztatást kaptak volna, ezért a birtoklásuk jóhiszeműnek minősül. Időközben a birtokosok személye változott, a jelenlegi birtokos pedig alperesként nem áll perben, ezért az ingók kiadása iránti igény az alperesekkel szemben alaptalan.

A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárás bíróságok új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása érdekében a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Állítása szerint az eljárás bíróságok nem tettek eleget tényállás tisztázási kötelezettségüknek, ezáltal megsértették a Pp. 3.§-ának rendelkezéseit. Sérelmezte **T.F.** szakértői véleményében foglaltak, valamint a tanúk kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványa mellőzését is.

Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes számlákkal, bizonylatokkal nem tudta igazolni, hogy ingóságai honnan származnak, és a bérleti időszak alatt a fűrésztelepen voltak-e. A nemvagyoni kártérítés iránti felperesi igény pedig teljességgel megalapozatlan volt.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálat Pp. 275.§ (2) bekezdésében meghatározott korlátai között vizsgálva megállapította, hogy a felperes rendkívüli perorvoslati kérelme nem megalapozott.

A közel hat éve folyó, megismétlésre is került eljárásban a bíróságok a bizonyítási eljárást rendkívül tág körben folytatták le, a bizonyítékokat értékelték és ennek eredményeként hozták meg a

felperes keresetét elutasító határozatukat. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a bíróságok a tényállást a szükséges keretben feltárták, és a megállapított tényállásból levont végső jogkövetkeztetésük ugyancsak helytálló volt. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság a felperes egyes bizonyítási indítványait az eljárás során mellőzte, amelynek okát ítéletében nem adta, ami eljárási szabálysértés. Figyelemmel azonban arra, hogy a nem teljesített indítványok az ügy eldöntése szempontjából lényegtelenek voltak, a másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy ez nem indokolja a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését. A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati gyakorlata értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló tényállás csak abban a kivételes esetben támadható, ha a mérlegelés kirívóan okszerűtlen, iratellenes, vagy logikai ellentmondásokat tartalmaz. A jogerős ítélet ilyen eljárási hiba nélkül állapította meg a tényállást, az igazságügyi szakértők esetleges elfogultságára való felülvizsgálati hivatkozás az eljárás jelen szakában már nem foghat helyt.

A Legfelsőbb Bíróság a fentiekben kifejtett indokokkal megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemnek a tényállás megállapítását támadó előadását, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdésének alkalmazásával hatályában fenntartotta. Ennek eredményeként a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmével összefüggésben felmerülő és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a alapján megállapított munkadíjának megtérítésére azzal, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt eljárási illetéket az állam, pervesztessége folytán jogi képviselőjének munkadíjából álló perköltségét pedig a felperes maga viseli.

Budapest, 2009. november 12.

Dr. Bősinger Zsuzsanna a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelül:

tisztviselő